

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף פג עמוד ב

א מצא ערימה של עצמות קדשים, ונמצאו העליונים חלוצים ממוח, האם צריך לבדוק את התחתונים ?

ב האם יוצא ידי חובה באכילת הגידים שבקרוב פסח ?

ג אלו גידים שנו במשנה שעיקרם ותחילתם לשריפה ?

ד מנין שאין שורפים קדשים ביום טוב ?

א קדשים: אין צריך לבדוק, שתולים ששבר את כולם ואכל את המוח קודם שנעשו נותר פסח: צריך לבדוק, שמא לא שבר את התחתונות מחמת איסור שבירת עצם, וטעונות שריפה לפי שהן בסיס לנותר.

ב יוצא בהם כיון שנחשבים כבשר, חוץ מגידי הצואר שהם קשים ואינם ראויים לאכילה.

ג גמרא: גיד הנשה של ימין ושל שמאל, וכו' יהודה שמסתפק איזה מהם אסור. רב איקא: גיד הנשה לרעת ר' יהודה נוהג רק בשל ימין, אך התערב עם של שמאל. רב אשי: שומן של גיד הנשה, שמהתורה מותר לאכלו אך ישראל נוהגים בו איסור. רבינא: בגיד החיצון הסמוך לבשר (הקצר שרואה את האויר), שאינו אסור אלא מדרבנן.

ד חזקיה: בפסח נאמר "ולא תותירו ממנו עד בקר, והנותר ממנו עד בקר באש תשרופו". "עד בקר" השני מיותר, ללמד שאת הנותר בבקר הראשון וט"ו ניסון, ימתין לשרוף עד הבקר שלמחרת וט"ז ניסון, שאינו יום טוב.

אביי: "עולת שבת בשבתו", ודרשו שמקטירים בשבת רק קרבנות הבאים מחמת שבת. אבל לא קרבנות של ערב שבת, וכל שכן שאין שורפים קדשים פסולים.

רבא: "הוא לבדו יעשה", ודרשו שרק אוכל נפש מותר ביום טוב. אבל מצוה שאין זמנה קבוע, כגון שריפת קדשים או מילה שלא בזמנה אינה דוחה יום טוב.

רב אשי: אין העשה של שריפת קדשים, דוחה עשה ולא תעשה של יום טוב.